

РЕШЕНИЕ №32

гр. Перник 07 март 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на четринадесети февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №17 по описа за 2013 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.145–178 Аадминистративно процесуалния кодекс/АПК/, вр. чл.58 и сл. от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на **Н.Г.И. *****, срещу изричен отказ рег.№718/28.12.2012 г., на Началник Първо РУП при ОД на МВР гр. Перник, за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие на жалбоподателя, тъй като не е доказана необходимост от това.

С жалбата се иска отмяна на отказа, като се твърди, че е допуснато нарушение на материалния закон по чл.146, т.4 от АПК. Основните доводи са свързани с това, че органът не е съобразил обстоятелството, че не се касае за издаване на ново разрешително, а продължаване срока на вече издадено такова.

Ответникът по жалбата - Началникът на Първо РУП при ОД на МВР гр. Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага твърдение, че не е доказана необходимостта от издаване на разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. Представя писмени бележки и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление рег.№ 7649/23.11.2012 г., с което Н.Г.И.*** е поискал да му бъде издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие. Безспорно е между страните, че жалбоподателя е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие ***, което е било валидно до 15.12.2012 г.

Административният орган е приел, че след като искането е подадено в срока на действие на предходно, но действащо към момента разрешение, заявителят е искал подновяване срока на издадено вече разрешение. Това се излага и от процесуалния представител на жалбоподателя – че не се иска издаване на отделно, ново разрешение

за носене и употреба на оръжие, а за подновяване срока на вече издадено такова разрешение.

Според разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2от с.з., лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на същото. За съда се налага убеждението, че: заявлението не е по този образец, за който става дума в цитираната разпоредба; никъде заявителят не иска подновяване срока на притежаваното разрешение, а излага мотиви за носене на оръжие, което му е необходимо във връзка с трудовите му задължения като шофьор и закупчик на „***” ООД, поради което иска да му се издаде разрешение в този смисъл.

От изложеното, може да се прави извод, че са неоснователни оплакванията на жалбоподателя, че искането му е било разгледано като такова за издаване на разрешение носене на оръжие, а не за подновяване. За подновяване действието на издаденото вече разрешение се говори едва при обжалването, а искането отправено до административния орган следва да се разгледа като такова по чл. 76 от ЗОБВВПИ.

Административният орган е приел, че след като има действащо разрешение за носене на оръжие, следва самоинициативно да приеме, че жалбоподателят иска продължаване срока на издаденото вече разрешение/вж. докладна записка рег.№16796/14.12.2012 г., справка рег.№15903/27.11.2012 г. и справка рег.№16363/06.12.2012 г./.

Формата на каквото и да било административно производство пред полицейските служби е формализирана и строго регламентирана, поради което и не се допуска разширително прилагане на определени законови норми. Ето защо, съдът приема, че е имало процедура по чл. 87 от ЗОБВВПИ.

Към заявлението са били приложени изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя доказателства.

Административният орган е постановил обжалвания отказ при хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, като се е аргументирал с отсъствието на доказателства за наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на исканото разрешение. Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Административният орган е приел, че посочената от жалбоподателя причина - извършвана от него трудова дейност и пренасянето на парични средства, не обосновава по несъмнен начин необходимостта от издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие.

В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. За административния орган не съществува задължение да провежда процедура по установяването на тези релевантни за издаването на административния акт факти. В този смисъл са неоснователни възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че не му е предоставена възможност да изложи „допълнителни мотиви относно необходимостта от подобно разрешително”. При подаването на заявлението лицето поискало разрешение за носене на оръжие респективно продължаване срока на такова следва да докаже необходимостта от това.

В ЗОБВВПИ и ППЗКВВООБ, приложим на основание §20 от ПЗР на ЗОБВВПИ, не се въвеждат различни условия, на които следва да отговаря лицето в случаите, когато вече му е било издавано такова разрешение, следователно с

изтичането на срока на разрешението следва да бъде издадено ново такова за носене на огнестрелно оръжие. При издаването му следва да са налице всички законови изисквания за това, вкл. следва да се установи по несъмнен начин наличието на основателна причина за носенето му. Фактът, че такова разрешение вече е било издавано и то на същите основания не означава, че същите обстоятелства се пренасят автоматично и в новото производство по издаване на разрешение. Напротив, всяко ново производство по издаване на административен акт е отделно само за себе си и основанията за издаването му и съответните фактически обстоятелства подлежат на доказване пред административния орган отново, като тежестта на доказване е на заявителя, в случая на жалбоподателя. Изискванията на чл.58 от ЗОБВВПИ са императивни и от граматическото и смислово тълкуване на текста не може да се направи извода, че същите следва да са налице само при първоначално даване на разрешение за носене и съхранение на оръжие. Доказването на "необходимост" е в тежест на молителя и това обстоятелство подлежи на установяване и в този случай. В настоящата хипотеза административният орган се е мотивирал само с едно от предвидените основания по чл.58, ал.1, т. 10 на закона - недоказана необходимост. Юридически обосновано е възражението на процесуалния представител на ответника по жалбата, че наличието на вече издавано разрешение за употреба и носене на огнестрелно оръжие не обвързва административния орган със задължение да издава при поискване нови разрешения или да продължава срока на вече издадени.

По оплакването за допуснати процедурни нарушения - що се касае за твърдението в жалбата, че административния орган не е приложил разпоредбата на чл.83, ал.2 от ЗОБВВПИ и не е уведомил заявителя, че искането му има недостатъци, както и че не е дал указание за отстраняването им, то това възражение е неоснователно. За административния орган не съществува такова задължение, тъй като искането е било редовно и не е страдало от пороци, което се констатира и в хода на съдебната проверка. С обжалвания изричен отказ на Началника на Първо РУП- ОДМВР Перник се е произнесъл по съществото на искането, като непредставянето на доказателства не е порок, за който органът следи служебно и е длъжен да дава указания за отстраняването на недостатъци.

В административната преписка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които административният акт е издаден, поради което същият е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. В случая, са налице фактическите предпоставки за осъществяването от административния орган преценка, че от жалбоподателя не е доказана необходимост от носене и съхранение на оръжие, съставляващи основание за отказ по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ и отговарящи на посоченото в акта правно основание за издаването му.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н.Г.И. ***, срещу изричен отказ рег.№718/28.12.2012 г. на Началник Първо РУП при ОД на МВР гр. Перник, за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА Н.Г.И. *** ЕГН*****, да заплати на ОДМВР Перник сумата 150 лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

СЪДИЯ:/п/